

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προσηλωταί. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είσθαι 30 λεπτά διά τόν στίχον του φύλλου, καί 12 λεπτά διά τόν στίχον του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόν εις τόν έργαζόμενον εντός του Καταστήματος της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων Δικτατωρική των Η. Εφημερίδων εις δε τας Επarchieς παρά τοις Διευθυνταίς των ταχυδρομείων, καί εκτός της Ελλάδος παρά τοις Κυρίοις Έλλησιν. Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 de par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΤΗ, 4 'Ιουλίου 1840.

JEUDI 16 Juillet 1840.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 3 'Ιουλίου 1840.

Καθὰ πρό τινος χρόνου ἀνηγγείλαμεν ἤδη εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὰ πλεῖστα τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων συνεκαλέσθησαν καὶ πολλὰ μάλιστα ἐπεραίωσαν ἄχρι τοῦδε τὰς ἐργασίας ὅσαι ἐμελλον νὰ τὰ ἀσχολήσωσι κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν σύνοδον. — Ἡ Κυβέρνησις συγκαίρει ἐν γένει τὰ συμβούλια ταῦτα διὰ τὴν ὅποιαν ἐδειξάν φρόνησιν καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς συζητήσεις καὶ πράξεις. Οὐσιωδέστατα διὰ τὴν εὐμερίαν τῆς πατρίδος ἀντικείμενα ἐμελλον νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των. Ἡ βελτίωσις τῶν ὑπαρχόντων δημοσίων καταστημάτων, ἡ ἐγκαθίδρυσις νέων, ἡ γεωργικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἐπαρχιῶν, ἡ αὐξήσις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἡ κατὰ τόπους ἐφαρμογὴ τῶν γενικῶν μέτρων τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει περὶ τῆς βιομηχανικῆς προόδου τῆς Ελλάδος, τοιαῦτα τὰ θέματα περὶ ὧν ἐβουλευθήσαν τὰ συμβούλια καὶ οἱ δήμοι τοῦ Βασιλείου δὲν εἴμποροῦν βεβαίως εἰμὴ νὰ ἐπιπροσέχωσι εἰς τὴν σύνεσιν τὴν ὅποιαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐδειξαν οἱ ἀντιπρόσωποι των.

Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια παρέχουσιν εἰς μὲν τὸ ἔθνος νέας περὶ τῆς εὐμερίας τοῦ μέλλοντός του ἐγγύσεις, εἰς δὲ τὴν Κυβέρνησιν νέαν ἀφορμὴν τοῦ νὰ ἐκτιμᾷ καὶ γνωρίζει καὶ θεραπεύει τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν ὁποίων τοσοῦτον κηδεταί ἡ ὑψηλὴ πρόνοια τῆς Α. Μ. Οὕτω λοιπὸν ἀπὸ βελτίωσιν εἰς βελτίωσιν, τὸ κράτος προβαίνει καθεκάστην εἰς τὸν ποιοῦμενον ὅρον καὶ τὸ ἔθνος ἀνυψοῦται βαθμηδὸν μέχρι τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν τὰ ὅποια ὁ πολιτισμὸς ἐδωρήσατο εἰς τὰ εὐδαιμονέστερα καὶ μᾶλλον πεφωτισμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης.

Πῶποτε δὲ ἐδιδαστάζαμεν ὅτι τὸ ἔθνος θέλει κάμει τὴν νουνεχεστέραν χρῆσιν τῶν θεσμοθεσιῶν τὰς ὅποιαις ὁ θρόνος τῷ ἀπονέμει, οὐδὲ συνεμερίσθημεν ποτὲ τὴν ὅποιαν νομιζόμενοι τινὲς πολιτικοὶ ἄνδρες ἐξέφρασαν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δειλίαν περὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὸ νὰ ἀπολαύσῃ ὠρισμένα τινὰ πολιτικὰ δίκαια. Γινώσκουμεν ὅτι ἡ μετριότης καὶ ἡ πρόνοια εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔθνικου μας πνεύματος καὶ ὅτι ὑπάρχει ἐντελής σύμπνοια μεταξὺ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἔθνους, τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ. Ὅθεν καὶ περιττὸν σχεδὸν νομιζόμεν τοῦ νὰ προτρέψωμεν τὸ ἔθνος τοῦ νὰ προσέχη μὴ βραδουργίαι σκοτειναί, προσπαθήσῃ νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ δημόσια αὐτοῦ δίκαια πρὸς ἴδιον αὐτῶν ὄφελος.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸ καιροῦ κατενόησεν ὅτι ἡ τε μέλλουσα αὐτοῦ εὐδαιμονία καὶ ἡ ἐν τῷ παρόντι εὐμερία, ἐξαρτῶνται ἀπὸ μόνην τὴν φιλεργίαν του καὶ τὴν ἐπίμονον ἐνασχόλησίν του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν μέσων τὰ ὅποια ἡ γῆ καὶ ἡ θέσις τῆς πατρίδος του προσφέρουσιν εἰς τὴν γεωργικὴν καὶ ἐμπορικὴν βιομηχανίαν· καὶ πρὸ καιροῦ ἤδη κατέστη πασιδῆλον ὅτι σκοποὶ τινες καὶ σχέδια τὰ ὅποια ὡς ὀνειροπολήματα δυνάμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν, ἐπαυσαν τοῦ νὰ ἔχωσι τὴν παραμικρὰν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ὁμάδος τοῦ λαοῦ. Ὅστε ἡ Κυβέρνησις εἶναι πεπεισμένη ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους οἱ δήμοι περιβάλλουσι μὲ τὸ χρέος τοῦ νὰ ἐφορευοῦσι τὰ εἰδικὰ τῶν ἐπαρχιῶν συμφέροντα, δὲν δύνανται, παραβαίνοντες τὴν ἐντολήν των, νὰ παρεκτραπῶσι τῆς ἀφοσιώσεως τὴν ὅποιαν ὀφείλουσιν εἰς τὸν θρόνον καὶ εἰς τὰ ἀληθῆ τῶν ἐντολέων αὐτῶν συμφέροντα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ο ΛΙΩΝ.

Ἐν τῷ 174 ἀριθμῷ αὐτοῦ ἀπαντῶμεν κατὰ πρῶτον τὴν συνέχειαν τῆς δικαιολογίσεως τὴν ὅποιαν ὁ Κ. Ζωγράφος ἀπέστειλεν εἰς τὰς ἐφημερίδας· ἔπειτα δὲ ἀπὸ ἑνα δεύτερον ἄρθρον προσβάλλον κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ Λιῶνος τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἰονίων νήσων, φθάνομεν εἰς τὴν μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἐρίδα τοῦ Λιῶνος εἰς τὴν ὅποιαν οὗτος φαίνεται νομιζει χρέος του νὰ ἐπανέρχεται καθεκάστην τελευταίον δημοσιεύει ἐγγραφὸν τι ὑπογεγραμμένον ὑπὸ διαφόρων δημάρχων καὶ δημοτικῶν συμβούλων τῆς Μεσσηνίας, ἐγγραφον περὶ τοῦ ὁποίου, ὡς καὶ περὶ τινῶν ἄλλων πράξεων δημοτικῶν συμβουλίων, καταχωρισθεῖσιν προηγουμένως ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι, θέλομεν μετ' ὀλίγον ἐκ φράσει τὴν γνώμην μας· εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τοῦ Λιῶνος δημοσιεύεται καὶ ἡ ἐγκύκλιος δι' ἧς ἡ ἐρὰ σύνοδος ἐπενοήμισεν εἰς τοὺς Χριστιανούς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸ ἱερὸν ἐκάστου καθήκον τοῦ νὰ μὴ ἀπομακρύνεται τῆς ἀληθείας εἰς τὰς δικαστικὰς ἐξομολογήσεις.

Ὁ 175 ἀριθμὸς του προοιμιάζει δι' ἄρθρον εἰς τὸ ὅποιον ὁ Κ. Α. Ζ. κηρύττει ἔνωσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ὁ σκοπὸς τοῦ γράφοντος θεάρεστος, ἀλλὰ δὲν νομιζόμεν νὰ κατενόησε οὗτος ἰκανὰ ποῖα τὰ δυνάμενα νὰ ἐπιφέρωσι τὸ καλοκάγαθον ἐκεῖνο ἀποτέλεσμα. Διὰ νὰ ὑποθέσωμεν τὸν Κ. Α. Ζ. εἰλικρινῶς πρὸς τοῦτο τείνοντα, ἔπρεπε νὰ μὴ τὸν βλέπομεν παρασυρόμενον ἀπὸ αἰσθήματα καὶ συμφέροντα

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 15 Juillet 1840.

Ainsi que nous l'avons annoncé il y a quelque tems, la plupart des conseils provinciaux ont été convoqués, et plusieurs d'entr'eux ont même déjà terminé les travaux dont ils avaient à s'occuper dans leur première réunion.

Le gouvernement a lieu de féliciter en général les conseils, de la sagesse qui a dominé et dirigé leurs délibérations; les objets qui ont attiré leur attention sont en effet ceux aux quels se rattachent le plus directement les véritables intérêts du pays. L'amélioration des établissements publics existans, la fondation de nouveaux établissemens d'utilité publique, le développement agricole des provinces, la multiplication des voies de communication, l'application aux localités des mesures générales adoptées par le gouvernement pour le progrès industriel du pays, tels ont été les thèmes des délibérations des conseils, et les communes se sont félicitées de l'intelligence dont leurs délégués ont fait preuve dans ce début de leur honorable mission.

Par les conseils provinciaux la nation a acquis une nouvelle garantie de la prospérité de son avenir, et par eux aussi le gouvernement s'applaudit d'avoir ajouté à ses différens moyens d'opération, un nouveau point de contact qui le met en relation directe et régulière avec les intérêts que S. M. a à coeur de protéger de toute la puissance de ses augustes pouvoirs.

C'est ainsi que, d'amélioration en amélioration, l'état s'avance incessamment vers cette position qu'ambitionne pour lui la prévoyance royale, et que la nation est graduellement élevée à la jouissance des bienfaits dont la civilisation a doté les nations les plus avancées et les plus heureuses de l'Europe.

Nous n'avons jamais douté de la profonde sagesse avec laquelle la nation devait faire usage des institutions dont le trône lui octroyait le bienfait, et jamais nous n'avons partagé les craintes, soi disant politiques, qui ont été de tems en tems exprimées au sujet de l'aptitude de la nation grecque à jouir d'une certaine somme de droits politiques. Nous savons que la modération et la prévoyance sont les traits caractéristiques de l'esprit national, et nous connaissons en outre la profonde identité de désirs et de volonté, qui unissent le trône au pays et attachent la nation à son souverain. Aussi regardons nous même comme superflu, d'exhorter la nation à se tenir en garde contre les manœuvres étroites de quiconque peut chercher à exploiter les droits publics, dans des vues particulières ou pour intérêts personnels.

Le pays a compris depuis longtems, que sa prospérité future, comme son bien être actuel, ne peuvent résulter que de son application aux travaux productifs, et de sa constance dans l'exploitation des immenses ressources que le sol et sa position offrent à l'industrie agricole et commerciale; et depuis longtems aussi, il est bien évident que certains plans, qu'on pourrait déjà qualifier de déceptions politiques n'ont plus aucune influence sur la masse de la population. De façon que le gouvernement a les raisons les plus plausibles de demeurer dans une confiance parfaite quant à l'exercice des attributions des conseils provinciaux. Il sait que ceux que le pays investit de la mission de veiller sur les intérêts spéciaux des localités ne peuvent faillir à leur mandat, en s'écriant de la voie de dévouement au trône, dont ils sont les représentans aussi bien que des vœux que les communes peuvent former pour la prospérité publique.

REVUE DES JOURNAUX.

LE SIÈCLE.

Le n°. 174 de ce journal contient la continuation de la justification de Mr. Zographos écrite par lui même. — Puis après un article de la façon habituelle du Siècle dirigé contre le gouvernement des îles Ioniennes, on arrive à sa querelle avec la Minerve à laquelle ce journal se croit apparemment obligé de revenir chaque jour.

Enfin ce même numéro du Siècle contient un écrit signé de plusieurs dimarques et conseillers communaux de la Messénie, au sujet duquel comme au sujet de certains actes de conseils municipaux publiés précédemment par le même journal,

κόσμον φαντασιώδη όσον τά άπασχολούνην αυτόν και ώς έκ τών όποίων παρακινού-
μενος άποδίδει τοσοούτον βεβιασμένην έννοιαν εις τούς λόγους του Έλληνικού Έαγυ-
δρόμου. — Έρχεται μετά ταύτα έπιστημονική έπιστολή του Ιατρού Κ. Πρινάρη
πρός τον Κ. Κ. Μ. . . . Έπειτα μακρά περί τής διαμέσου εκπαίδεύσεως έκθεσις.
Και τελευταίον, άρθρον πάλιν περί τής Ιουλιου πολιτικής γεγραμμένον όπως
γράφει ο Αιδών πάντοτε περί του άντικειμένου τούτου και μετά ταύτα νέα τινά εξ
εκείνων τά όποία ο Αιδών μόνος έχει το προτέρημα να λαμβάνη από τάς επαρχίας.

Η ΑΘΗΝΑ.

Ο 727 αριθμός της είναι ολοκληρος άπρωριμένος εις την έκφρασιν του θαυμασμού
τόν όποιον του προξενεί η ένώπιον των δικαστηρίων κλήτευσις αυτής διά να άπο-
λογηθή περί τής κατηγορίας εις ην έδωκεν άφορμήν έπειτα δημοσιεύει μερικάς
πληροφορίας περί του έμπορίου τής Τουρκίας και ιδίως τής Κωνσταντινουπόλεως.

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Αντικείμενον αυστηράς επιτιμήσεως εκ μέρους όλων τών φρονιμών ανθρώπων
είναι το ύφος το όποιον ανέλαβεν από τινος καιρού η έφημερίς αυτή και αν πολλάνις
δέν εκάμαμεν περί τούτου μνείαν, επράξαμεν ούτως διά να μη ερεθίσωμεν τήν
φαντασίαν τινών ανθρώπων όστινες εξοκλώνουσι πολύ τήν σημαντικότητά των και
κινούνται εις τούτο ούκ όλίγον μάλιστα ως εκ τής υπερβολικής θερμότητος τής ενε-
στώσεως του έτους ώρας.

Αλλ' όμως όταν άναγνώση τις τά τρία η τέσσαρα τελευταία φύλλα του Φίλου
του Λαού δέν ειμπορεί να μη τόν ερωτήσει τι τόσον θορυβεί και ταρασσεται εν
μέσω πλήρους γαλήνης. — Αυτηρόν τώντι θέαμα τών νέων τούτων οι όποιοι γρά-
φουσιν έφημερίδας διά μόνον τόν λόγον ότι φλέγεται η κεφαλή των και τών ώριμών
ήδη εκείνων άνδρών όστινες υδρίζουσιν ένθεν κακειθεν διά τόν άλλον λόγον του ότι
τινά αυτών συμφέροντα δέν εύρον τήν προσήκουσαν ύποδοχήν παρά τήν έξουσία. — Α-
υτηρόν έπίσης να βλέπωμεν εις τάς συζητήσεις του τύπου προεδρεύουσιν τήν φαν-
τασίαν άντι τής λογικής, ώσανεί μόνος σκοπός αυτών ήτο να παραγαμίζη περιου-
κώς φύλλα τινά διά να διασκεδάξη τήν άρχίαν των μέν και άπαττή τήν εύπιστίαν των
άλλων. — Ο Φίλος του Λαού μάς κατενόησε βέβαια. — Τελευταίον είναι πλέον
παρά αυτηρόν να βλέπωμεν τόν τύπον εξοκειλλόντα εις προσωπικότητας επί τή
προφάσει του να υπερασπισθή άρχάς των όποίων το όνομα δέν θαμβώνει πλέον
κανένα. — Και αύθις βέβαια μάς κατενόησεν ο Φίλος του Λαού.

Εμπορούσαμεν άνακριβόλως να αναλύσωμεν ένταύθα τάς φράσεις τής έφημερί-
δος ταύτης και να αναδείξωμεν ο πόσον είναι άθλιοι, αλλά προς τί τούτο; αν π. χ.
εσυγκαταβαίναμεν ν' άπαντήσωμεν εις το έρώτημα το όποιον μάς άπευθύνει περί
των εν Γαλλία υπαλλήλων ξένων, το δημόσιον δέν ήθελ' έχει άφορμήν εύλογον να
φέγη τήν συγκατάβασιν μας όνοιν τώντι θάτερον, η ο Φίλος του Λαού γινώσκει,
καθό έχει χρέος, ότι δυνάμεθα να δικαιολογήσωμεν όσα ειπαμεν περί τούτου και
τότε είναι μάταιον να συζητώμεν με τήν κικήν πίστιν η ο Φίλος του Λαού εύρί-
σκειται περί τούτου εις άσυγγώρητον άγνοίαν, και τότε τόν συμβουλεύομεν ν' άπο-
ταθή εις άλλου; διδασκάλου; διότι το καθ' ήμής καιρόν δέν έχομεν να τόν παιδα-
γωγώμεν.

Η Α. Α. και Β. Υ. ο Μέγας Δουξ τής Τοσκάνης, προθυμοποιούμενος να
τελειοποιήση τόν κανονισμόν του πανεπιστημείου τής Πίσης, ως προς τε
τήν διάρκειαν τών έτησίων σπουδών και τήν διανομήν των εξετάσεων
διέταξεν. 1. Ότι τά μαθηματα του πανεπιστημείου αρχονται τήν 3 Νοεμ-
βρίου και λήγουσι τήν 30 Ιουνίου.

2. Ότι αι διακοπαί του σχολαστικού έτους περορίζονται εις τάς επι-
σήμους εορτάς, εις τάς ημέρας τών διακοπών, εις τήν πέμπτην τής άπο-
κρέω, τάς δύο τελευταίας ημέρας τής άποκρέω, τάς τέσσαρας τελευταίας
τής εβδομάδος τών παθών, τάς δύο ημέρας του Πάσχα, τάς δύο εορτάς
τής άγίας Αικατερίνης και του άγίου Νικολάου και εις τήν εορτήν του
Μεγάλου Δουκός.

3. Ότι αι ημέραι τών διακοπών περιορίζονται εις εξ: προσδιοριζόμε-
ναι η μέν κατά τάς τέσσαρας τελευταίας ημέρας του Οκτωβρίου, η δευτέρα
κατά τήν 26 Δεκεμβρίου, η τρίτη, κατά τήν τελευταίαν δευτέρα τής
άποκρέω, η τετάρτη, κατά τήν τετάρτην τών παθών, η πέμπτη, κατά
τήν τελευταίαν ημέραν του Πάσχα, η έκτη, τήν 1 Ιουλίου.

4. Ότι θέλουν έπίσης υποβάλλεσθαι εις προπαρασκευαστικήν εξέ-
τασιν οι μαθηται οι συμπληρώσαντες το πρώτον έτος τής σπουδής των.

5. Ότι αι προπαρασκευαστικαί εξετάσεις θέλουν γίνεσθαι όχι πλέον
εις το τέλος αλλά πρό τής αρχής τών μαθημάτων του πανεπιστημείου
ήτοι τήν 20 Οκτωβρίου και θέλουν περαιουσθαι τήν 2 Νοεμβρίου.

6. Ότι αι περί παραδοχής εξετάσεις θέλουν έπίσης αρχεσθαι τήν 20
Οκτωβρίου και περαιουσθαι τήν 2 Νοεμβρίου.

7. Ότι οι μη υπήκοοι του Μεγάλου Δουκός μαθηται απαλλάττον-
ται τών εξετάσεων τής παραδοχής και τών προπαρασκευαστικών εάν
άποδείξωσιν ότι ήκολούθησαν τήν σχολαστικήν σειράν εις άλλα πανεπιστήμ.
Η άπόφασις αυτή θέλει ενεργηθή από του έτους 1840—1841

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Η Α. Ε. ο παρά τή Ημετέρα Κυβερνήσει Αυστριακός Πρέσβυς
οικειοθελώς διεκείνωσεν εις τήν επί τών έξωτερικών Βασ. Γραμματείαν
υπόμνημα πραγματευόμενον τήν χρήσιν ρίζης τινός χόρτου, προς θερα-
πείαν του εκ τής υδροφοβίας πάθους. Το υπόμνημα τούτο υπεβλήθη ήδη
εις το Β. Ιατροσυνέδριον.

— Εντός σηηαιου τινός κατά τά μεθόρια του Δήμου Καρυών, συνελή-
φθη τήν 24 τ. μ. τήν 5 ώραν μ. μ. παρά του υπό του άξιωματικού Κ.
Καζβούτση διοικουμένου άποσπάσματος, ο ληστής Μιχαήλ Κανούριος
όστις και άντισταθείς μάλιστα έπληρώθη.

— Κατά τάς εβδομαδιαίας εκθέσεις τών Διοικητών η ήσυχία διετη-
ρήθη άνεπηρέαστος καθόλον το κράτος.

— Η ληστρική συμμορία του Κιάφα ήτις ειχεν άναφανεί εις Άκαρνα-
νίαν κατεδιώχθη παρά του αξίου οδηγού τής εθνοφυλακής Σκυλογιάννη
Χούντα μέχρι του Άχελούου, ελπίζεται δε ταχεία η παντελής και ταύτης
εξάλειψις.

— Εις το γραφείον τής επί τών Έσωτερικών Γραμματεία καταβάλλεται
σπουδαία ένασχόλησις εις τάς περι συγχωνεύσεως τών δήμων προτάσεις
των επαρχιακών συμβουλίων, διά να κατορθωθώσιν εν καιρώ αι δημοτι-
και εκλογαί.

— Οι καθυστερούμενοι από τόν στρατόν νεοσύλλεκτοι τών Διοικήσεων
συμπληρούνται όλονέν και έντός όλίγου ούδεις θέλει καθισταρεί εκ τής
εφετεινής νεοσυλλεξίας, ληφθέντων επί τούτω παρά τών Διοικητών κατα-
λήλων και άρμοδιών μέτρων.

— Κατά λάθος διεδόθη εσχάτως ότι εις τόν Αήμον τής Ηλιδος κατά
τήν Διοίκησιν τής Ηλείας συνέβη εύλογία φαίνεται ότι έδωκεν άφορμήν
εις τούτο το εξάνθημα τής κοκκίνης λεγομένης.

nous comptons prochainement exprimer notre pensée. — Cette même feuille con-
tient aussi une circulaire du St. Synode dont l'objet est de recommander le respect
de la vérité dans les depósitos devant la justice.

Le no. 175 du même journal, que nous avons également sous les yeux, débute
par un écrit signé A. Z. qui prêche l'union aux grecs. Cette intention est fort
louable assurément, mais Mr. A. Z. ne nous semble pas avoir compris les intérêts
qui sont de nature à la réaliser. — Pour arriver à l'union générale il faudrait
s'adresser à des sentiments et à des intérêts qui ne soient pas aussi imaginaires que
ceux qui préoccupent tant Mr. A. Z. et qui lui font attribuer un sens si forcé aux
paroles du Courrier Grec, qui lui servent de point de départ.

Le même no. du Siècle contient ensuite une épitre scientifique adressée par le
médecin Prinaris au docteur K. M. . . . — Puis vient une longue digression sur
l'instruction publique dont l'intention n'est pas fort lucide et qui par conséquent
ne permet ni ne nécessite aucune analyse. Enfin après un article sur la politique
Ionienne dans l'esprit qui préside à ses sortes de travaux du Siècle, et après les
nouvelles des provinces que le Siècle seul a le talent de recevoir, on arrive à la fin
de ce numéro, qui parait enfin las et épuisé du mouvement que les numéros pré-
cédens se sont donné en pure perte.

LA MINERVE.

Son no. 727 consacre tous ses soins à l'étonnement qui lui a inspiré son appel
devant le tribunal pour s'y justifier de la dernière accusation qu'elle a encourue.

Cette feuille contient ensuite quelques notes sur le mouvement commercial en
Turquie et particulièrement à Constantinople.

L'AMI DU PEUPLE.

L'allure étourdie de ce journal sert depuis quelque tems de thème aux plus
sévères critiques des hommes de raisonnement; et si nous n'en avons point fait sou-
vent la remarque publique, c'est qu'il est bon de ne point fournir de prétextes à
l'amour propre de certaines individualités, naturellement portées à s'exagérer leur
importance, et dont cette disposition semble être énergiquement excitée par la
température de la saison.

Cependant, à la lecture des trois ou quatre dernières feuilles de l'Ami du Peuple,
on ne peut s'empêcher de lui demander où il s'en va, en tems calme, l'armet au
front la flamberge au vent. — C'est un affligeant spectacle que celui de ces jeunes
hommes qui écrivent des journaux parceque la tête leur brûle, et de ces hommes,
d'un âge déjà mûr, qui injurient à tort et à travers, parceque certains intérêts,
intérêts de boutique, n'ont point trouvé des courtiers dans les dépositaires du pou-
voir. — L'Ami du Peuple nous a compris. — C'est encore un affligeant spectacle
que celui de l'imagination remplaçant la logique dans les discussions de la presse,
où il semblerait qu'il s'agit avant tout de noircir, de n'importe quoi, deux feuilles
de papier dont l'intention est de charmer l'oisiveté des uns, ou de leurrer la créda-
lité des autres! L'Ami du Peuple nous a compris de nouveau. — Enfin il est plus
affligeant encore de voir la presse faire d'insolentes excursions sur les domaines de
l'individualité, sous prétexte de défendre des principes dont, soit dit en passant nul
ne peut être dupe, et de ne trouver ensuite personne pour justifier ou soutenir
d'inconvenantes accusations. Ici encore l'Ami du Peuple nous a compris.

Nous pourrions bien ensuite analyser les phrases de l'Ami du Peuple et en faire
ressortir la misère, mais à quoi cela servirait-il? Ainsi par exemple si nous daignons
repondre à la question qu'il nous adresse au sujet des étrangers qui sont employés
en France, le public ne serait il pas en droit de se plaindre d'une complaisance
superflue de notre part? — car des deux choses l'une: ou l'Ami du Peuple sait fort
bien, comme il en est en devoir, que nous pouvons justifier ce que nous avons
avané, et alors il serait par trop simple d'entrer en discussion avec la mauvaise
foi; — ou l'Ami du Peuple est à ce sujet dans une impardonnable ignorance, et
dans ce cas, nous devons nous contenter de le renvoyer à l'école, en lui faisant re-
marquer que nous avons probablement mieux à faire que de devenir son péda-
gogue.

S. A. I. et R. le Grand-Duc de Toscane voulant donner à
l'Université de Pise un réglemeut plus perfectionné, quant à la
durée des études annuelles et quant à la distribution des exa-
mens a ordonné :

1°. Que les Cours Universitaires s'ouvriront le 3 novembre
et se cloront le 30 juin.

2°. Que les vacances de l'année scolaire seront limitées aux
fêtes solennelles, aux jours de suspensions, au Jeudi gras, aux
deux derniers jours de carnaval, aux quatre derniers jours de
la semaine sainte, aux deux jours de la Pâque de résurrection,
aux deux fêtes de Ste. Catherine et de St. Nicolas, à la fête
onomastique du Grand-Duc Réguaat.

3°. Que les suspensions sont reduites à six: fixées la première
aux les quatre derniers jours d'octobre, la seconde au 26 dé-
cembre, la troisième au dernier lundi de carnaval, la quatrième
au mercredi saint, la cinquième à la dernière fête de la pâque
de résurrection, la sixième au 1er juillet.

4°. Que seront aussi soumis à un examen prépara toire les
élèves qui auront accompli la première année des études.

5°. Que les examens préparatoires auront lieu non plus à la
fin mais avant le commencement de chacun des Cours Univer-
sitaires annuels, c'est à dire le 20 octobre, et seront terminés
le 2 novembre.

6°. Que les examens d'admission commenceront pareillement
le 20 octobre et seront terminés le 2 novembre.

7°. Que les étudiants non sujets Toscans sont dispensés des
examens d'admission et des examens préparatoires, sur les cours
scholaires qu'ils prouveront avoir suivis dans d'autres univer-
sités.

Cette décision entre en vigueur à dater de l'Année Univer-
sitaire 1840-1841.

FAITS DIVERS.

S. E. le Ministre d'Autriche près le gouvernement hellénique
vient de communiquer au ministère des Affaires Etrangères la
découverte d'un remède efficacement expérimenté contre l'hy-
drophobie.

Le bandit Kénourios a été arrêté le 24 du mois dernier dans
une caverne aux environs de la commune de Kaphyon par un
détachement conduit par l'officier Kazvoutsi.

— D'après les rapports des autorités locales la tranquillité
la plus entière continue de se maintenir dans toutes les pro-
vinces.

— La bande de Kiapha, qui s'était montrée en Acarnanie
a été activement poursuivie par le guide des gardes nationaux
Skylojani Chounta. On attend avec certitude la nouvelle de la
destruction de cette bande.

Εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον τῆς Γένουας ἀπέθανον εἰς ναύτης ἐκ τῆς ἡπανόλου ἑρχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Ἡ ἐκεῖ διοίκησις ἔλαβε τὰ ἀσφαλεστάτα μέτρα.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἡ πανώλης ἠλαττώθη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐξ ἐναντίας δὲ συνέβησαν δύο κρούσματα εἰς τὸ Ἀδραμίτι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τὰς ἀπὸ Σμύρνης εἰδήσεις.

Ἰπεβλήθη κατὰ Β. διαταγὴν εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν ἐπαρχιακ. συμβουλίων τὸ περὶ παλαιῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων οὐσιώδεις ἀντικείμενον.

Κατὰ τῶν Ἀγριογιανναίων Ἀγριογιανναίων, ὑποκυρτωμένων ἀπὸ τὰς καταδιώξεις τῆς ἐξουσίας, ἐλήφθησαν ἔντονα μέτρα καὶ ἐλπίζεται καὶ τούτων ἡ ὁσονούπω σύλληψις.

Ἡ ἀναφανείσα κατὰ τὴν διοίκησιν Ἀργολίδος ἀκρίθ ἐξαλείφθη σχεδὸν διὰ τῶν εὐστόχως πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων ληφθέντων μέτρων.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀττικῆς, ὁ Δήμαρχος Ἀθηνῶν ἔπαυσε προσωρινῶς τῶν ἔργων του.

Ἡ ἀγρονομικὴ ἐφημερὶς τῆς Πετρούπολεως ἀναφέρει τὸ ἑξῆς περιεργον.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν τῇ κατὰ τὴν διοίκησιν Καλουγίας περιφερείᾳ τῆς Περεμύχλης, ποιμνιον βοῶν ἐπροσβλήθη ὑπὸ ἀσθενείας τὴν ὁποίαν οἱ κτηνίατροι ἐχαρκτήρισαν ὡς βόδιον παώλην καὶ ἡ ὁποία ἐπέφερε τὸν θάνατον 75 ἐκ τῶν ζῶων τούτων ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων ἐπειδὴ ἡ θεραπεία τῶν ἀνθρώπων τῆς τέχνης ἀνεδείχθη ματαία, κατέφυγον εἰς τὴν δοκιμὴν ἐνὸς θεραπευτικοῦ μέσου προταθέντος ὑπὸ χωρικοῦ, ὅστις ἔλεγεν ὅτι εἶδεν νὰ τὸ μεταχειρίζονται πολλᾶκις μετ' ἐπιτυχίας· ἐλαμβάνον δηλαδὴ μυρμηκίαν μὲ ὄλους ἕσους περιεῖχε μύρμηκας καὶ τὴν ἐξέριπτον εἰς βραστὸν νερόν μεθ' ὃ ἐπότιζον τὰ πάσχοντα ζῶα φιάλην ὀλόκληρον τοῦ ὕδατος τούτου ἅπαξ ἢ δις τῆς ἡμέρας· καὶ ἡ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι 65 ζῶα ὑποβλήθέντα εἰς τὴν διαίταν ταύτην ἰώθησαν ἐντελῶς.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἀντικείμενα τιμὰ, ἀφορῶντα εἰς ὑγειονομικὰς δαπάνας, ἐπέσειραν τὴν προσοχὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, εἰς τὰς ὁποίας μὲ βλάστην τοῦ ἔμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας ὑπόκειται μέχρι τοῦδε τὰ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Νισιδῆς καταπλέοντα πλοία πρὸς ἐκκαθάρισιν, κυρίως δὲ ὅτε εἶναι φορτωμένα μὲ πραγματείας.

Αἱ βαρεῖαι αὗται δαπάναι εἶναι αἱ ἀκόλουθαί· Ἐκάστον πλοῖον ἐγρεῶσται νὰ πληρώσῃ ὑγειονομοφύλακας ἀνά 50 γράνας ἕκαστον τὴν ἡμέραν, δι' ἔλαιον τῶν τῆς ἐκκαθάρασεως καιρῶν, ἐνθ' αἰ αὐτοῖς τρεῖς ὑγειονομοφύλακας καὶ ἐνίοτε δύο, ἐπαγγυρῶν ἐνταυτῶ εἰς περισσότερα πλοία.

Κατὰ τὰς ἐφορσασίμους ἡμέρας ἐκτελεῖται μίᾳ μόνῃ λειτουργίᾳ δι' ἔλαιον τῶν ὑπὸ κἀθαρίσιν, ἐνθ' ὃ τὸ πλήρωμα ἑκάστον πλοῖου ἐπλήρωνε ἰδιαίτερως τὸ δικαίωμα τῆς αὐτῆς λειτουργίας ἀνά 80 γράνας.

Δι' ἐκάστην ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν ἐπλήρωνεν ἕκαστος πλοῖον 4 δοκάτια, καὶ 12 δι' ἄλλας δύο ἐπισκέψεις, τὴν μὲν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κατάπλου, τὴν δὲ καθ' ἣν ἐλάμβανε ἐλευθέραν κωνωνίαν.

Ἐπιβαρῦντο μὲ μεγάλα ἔξοδα ἐν πλοῖον προερχόμενον εἰς Νεάπολιν ἀπὸ μὴ ὑποπτα μέρη, διότι ἐδιευθύνετο εἰς Νισιδαν· ἐκεῖ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐλάμβανε ἐλευθέραν κωνωνίαν.

Ἐπληρόντο πρὸς τὴν καθ' ἐβδομάδα ἀπεσταλμένον εἰς τὴν Νισιδαν 7 1/2 δοκάτια διὰ καθὰ ἐπιτήρησιν εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς πραγματεῶν.

Τέλος πάντων ἐκτὸς τῆς πρὸς τοὺς φύλακας πληρωμῆς, ὑπέκειντο οἱ ἐκκαθαρίζοντες ἕνεκα τῆς εἰσαγωγῆς κατὰχρήσεως καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τριῶν δοκάτων χάριν δωρεᾶς κτλ.

Ἡ Α. Μ. κινήσασα ἀπὸ τὴν καθ' ἐβδομάδα ἐπιθυμίᾳ τοῦ νὰ ἐυλοήσῃ, ὅσον δυνατόν, τὸ ἔμποριον τοῦ Κράτους του, καὶ ν' ἀπομακρύνῃ, δι' ἀσφοτεράς ἐπαγγυρήσεις τῶν ἀνωτέρων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων, τὴν ἐλαχίστην κατὰχρήσιν ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίαν τῶν νομιμῶν ὑγειονομικῶν δικαωμάτων, διὰ τῆς ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου π. ε. γ. Διατάγματος πρὸς τὸ τακτικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους, εὐεραστήθη νὰ κἀμὴ τὰς ἀκόλουθους διατάξεις, διατάττων τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας νὰ φρονίσῃ διὰ τὴν πληρὴ ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

1. Τὸ νενομιμῶμενον ἡμερησίωσιν τῶν διωριμῶνων διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν πλοίων ὑγειονομοφύλακων εἰς τοὺς λιμένας τῆς Νεαπόλεως καὶ Νισιδῆς, πρέπει νὰ πληρῶνεται καθ' ὅμοια μέρη, ἀπὸ ὅλα τὰ ὑποκἀθαριν πλοία, καθὼς ὡσαύτως καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἱερῆος διὰ τὴν τελευτὴν τῆς λειτουργίας κατὰ τὰς ἐφορσασίμους ἡμέρας.

2. Μόνον μίᾳ ἀποζημίωσιν 15 καρλίνοις θέλει δίδεσθαι εἰς τὸν ἀπεσταλμένον τῆς ὑπηρεσίας (dépoute) εἰς Νισιδαν ἕνεκα τῶν ἑξῶν τῆς ἀμείξης, ἂν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν περισσότερα πλοία ἤθελον δουλευθῆ παρ' αὐτοῦ, ἢ ἤθελον λάβει ἐλευθέρα κωνωνίαν, ὡς συμβαίνει εἰς τὸν κατάπλου τῶν ἀλλευουσῶν τοῦ Κεράλλει λῆμβων, ἢ ὅποια ὑποχρεῶσις θέλει ἐπιβάλλεται καθ' ὅμοια μέρη εἰς ὅλα τὰ πλοία καὶ ἀπαγορεύεται ν' ἀπαιτῆται ἡ αὐτὴ πληρωμὴ ἀπὸ περισσότερα πλοία κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν.

3. Ἐν μόνον μέτρον προκρινόμενον τοῦ ἀπὸ 13 Μαΐου 1833 Ἀυτοκρατορικοῦ Διατάγματος μένει εἰς ἐνέργειαν, δηλαδὴ ὁ λιμενοφύλαξ τῆς ἐβδομάδος θέλει λαμβάνει μόνον 10 καρλίνας δι' ἐκάστην τῶν δύο ὑπηρεσιῶν, αἵτινες ἐκτελοῦνται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν ὑπὸ κἀθαρίσιν πραγματεῶν, εἰς τὴν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον εἰσαγωγὴν, εἰς τὸ τέλος πάντων, διὰ τὴν παράδοσιν τῶν αὐτῶν πραγματεῶν κατὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἀνεύγονται καὶ παραδίδονται εἰς τοὺς ἰδικατήρας αὐτῶν.

4. Καταργεῖται τὸ τῆς ἀποθνήσκουσας (magazinaggio) δικαίωμα τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ὡς μὴ περιελαμβανόμενον ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν.

5. Ἐπιτρέπεται εἰς ἕκαστον πλοῖον προερχόμενον ἀπὸ μὴ ὑποπτα μέρη νὰ διαμῆνι εἰς τὴν τῆς Νεαπόλεως λιμένα, ἀντὶ νὰ διευθύνεται, ὡς μέχρι τοῦδε, εἰς τὸν τῆς Νισιδῆς, ὅπου τὴν τῆς Νεαπόλεως λιμένα, ἀντὶ νὰ διευθύνεται, ὡς μέχρι τοῦδε, εἰς τὸν τῆς Νισιδῆς, ὅπου μετὰ παρέλευσιν 24 ὡρῶν ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἐλευθέραν κωνωνίαν.

6. Οἱ ἰατροὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐσάντι ἐρχεται εἰς τὸν τῆς Νισιδῆς ἢ Νεαπόλεως λιμένα, χάριν ἰατρικῆς ἐπίσκεψεως τῶν πληρωμάτων τῶν ὑποκἀθαριν πλοίων, πρέπει νὰ λαμβάνῃ μόνον πληρωμὴν 20 καρλίνας εἰς τὴν Νισιδαν καὶ 10 εἰς τὴν Νεάπολιν ἀν καὶ ἡ ἐπίσκεψις ἀφορᾷ περισσότερα πλοία, ὡς συμβαίνει ὅτε Κεράλλει λῆμβων ἐρχονται εἰς τὸ εἰρημένον λοιμοκαθαρτήριον. Ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσις θέλει διαιρηθῆ ὡς ἐξῆς ἤδη εἰς τὸ ἀρθρ. 2.

7. Ἀπαγορεύεται εἰς ἕκαστον ὑγειονομικὸν ὑπάλληλον ὑπὸ εὐθύνην τοῦ γενικοῦ ἐπιστατοῦ καὶ τοῦ ἀποσταλμένου λιμενοφύλακος, νὰ λαμβάνῃ δῶρα εἴτε εἰς πράγματα εἴτε εἰς χρήματα, δι' ὑπονοήσασα αἰτία.

Ἐπὶ τελευτῆς ὁ γενικὸς ἐπιστάτης θέλει διατάττει ὅστε αἱ λιμενοφύλακας νὰ λαμβάνουν ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρῶν παρὰ τῶν πλοίαρχων, αἵτινες λαμβάνουν ἐλευθέραν κωνωνίαν μίαν διασάφωσιν, εἰς τὸ ὅποσον μέρος τοῦ ἐγγράφου τῆς παραλαβῆς, τῶν δικαιωμάτων τὰ ὅποια διὰ τὸ μέρος τῶν ἰδιαίτερος ἐπλήρωσιν διαρκούσεως τῆς καθάρασεως τῶν πλοίων, προσέτι καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων, αἵτινα εὐρίσκονται ὑποκείμενα εἰς προσφύλαξιν διαρκούσεως τῆς διαμονῆς τῶν ἑκτὸς τῆς Νεαπόλεως, εἰς τὴν Νισιδαν. Τοιαύτῃ διασάφωσιν ἐπιθεωρεῖσασα ἀπὸ τὸν φύλακα τῆς ἐβδομάδος θέλει στέλλεσθαι παρευθὺς εἰς τὸ Β. ὑπουργεῖον.

Τέλος πάντων μεταξὺ τῶν διαφορῶν ἐργασίω, αἵτινες πρέπει νὰ διαταττομένη ὑπὸ τὸ 103 ἔσοδον τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1819 ἐπίσκεψις. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ταυτήσε οὐσιώδους ἐργασίας δυνάμει τοῦ ἐν ἰσχύει διατάγματος, δὲν εἰσπορεῖ νὰ γένη εἰμὴ μετὰ τὴν πλήρη ἐκφόρτωσιν τοῦ πλοίου, ἐνθ' ὅσοι συμβαίνει συγχάνει ὅστε τοιαύτη ἐκφόρτωσις ἢ δὲν γίνεται κλοδίου, ἢ γίνεται ἐν μίρῃ, καὶ τοισυτρόπως ἡ κοινὴ ὑγεία δὲν ἐξασφαλιζέται ἀποχρῶντως.

Ἐπὶ σκοπῷ τελευτῆς τοῦ νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ τοῦτο τὸ οὐσιώδες μέρος τῆς ὑπηρεσίας, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διατάξε ὅστε πρὶν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν πλοίων νὰ ἐκτελεῖται ἀκριβῶς καὶ κατὰ νόμον ἡ ἐκφόρτωσις τῶν πραγματεῶν, ἀκολουθῶν δὲ ὁ φύλαξ εἰσερχόμενος ἐν αὐτοῖς θέλει πράττει ὅτι διατάττεται ἀπὸ τὸ ἀρθρ. 103 τοῦ αὐο ἠθόντος κανονισμοῦ. Ἀπαγορεύεται πρὸς τοῦτοις ὅστε ἄλλος ὑγειονομικὸς ὑπάλληλος νὰ ἐπιφορτισθῇ μὲ τοιαύτην ἐργασίαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Α Γ Γ Λ Ι Α.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Ἡλιον Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα.

Σήμερον περὶ τὰς 2 μ. μ. ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ συνελθόντες εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἐπεχείρισαν ἀυστηρὰν ἀνάκρισιν περὶ τῆς κατὰ τῆς βασιλείσεως γενομένης δολοφονίας καὶ ἠκρόαθησαν οὐκ ὀλίγους μάρτυρας· ἀλλὰ τῆ ἐν τῇ συμβουλίῳ διατρέξαντα ἀγνοοῦνται. Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κατηγορού-

— Le Ministère de l'Intérieur s'occupe avec activité des travaux concernant la fusion des communes, d'après les propositions des conseils provinciaux, afin que les élections municipales puissent avoir lieu en leur tems.

— Le contingent de cette année est fourni avec régularité par toutes les provinces, et dans peu de tems toutes les mesures prises par le gouvernement à ce sujet, auront produit leur résultat attendu.

— Par ordre de S. M. l'état des dettes arriérées des communes a été soumis aux délibérations des conseils provinciaux.

— C'est à tort qu'on a répandu le bruit de l'apparition de la petite-vérole dans la commune d'Elidos (gouvernement d'Elide) la rougeole seule s'est déclarée dans cette commune et paraît avoir donné lieu au bruit que nous venons démentir.

— Un marin d'un bâtiment arrivant d'Alexandrie est mort de la peste dans le lazaret de Gênes. — L'autorité y a aussitôt ordonné les mesures sanitaires les plus rigoureuses.

— D'après les dernières nouvelles d'Alexandrie la peste y diminue d'intensité.

— Deux cas de peste se sont manifestés à Adramiti (Asie mineure).

— Par ordre du gouverneur de l'Attique, le Démarque de la commune d'Athènes est provisoirement suspendu de ses fonctions.

La gazette agronomique de Petersbourg, rapporte un fait qui mérite l'attention des agriculteurs. Vers la fin de l'année 1839, dans le district de Peremychl gouvernement de Kalouga, un troupeau fut attaqué d'une maladie que les vétérinaires reconnurent pour être la peste bovine, et qui, dans l'espace de trois semaines, enleva 75 têtes de gros bétail. Le traitement prescrit par les hommes de l'art n'obtenant pas le succès désirable, on recourut à l'essai d'un moyen qu'avait proposé un paysan qui, disait-il, l'avait vu employer souvent et réussir. — Ce moyen consistait à prendre une fourmillière avec toutes les fourmis qu'elle pouvait contenir, à la faire infuser pendant quelque tems dans un grand vase rempli d'eau bouillante, et à faire boire aux animaux malades une bouteille de cette infusion, une ou deux fois par jour. Le journal ajoute que 65 animaux, qui furent soumis à ce traitement, guérèrent tous parfaitement.

NOUVELLES EXTERIEURES.

ANGLETERRE.

On lit dans le Sémaphore de Marseille:

— Bureau du Sun, 7 heures:

Aujourd'hui, à 2 heures de l'après-midi, tous les ministres se sont rendus au bureau de l'intérieur, et il a été procédé à un examen rigoureux. Plusieurs témoins ont été entendus, mais on ne sait pas ce qui s'est passé dans le conseil. Nous apprenons que le prisonnier n'a manifesté ni crainte, ni honte. Il a répondu avec lucidité à toutes les questions qui lui ont été adressées. Le résultat a été qu'il a été donné l'ordre de l'envoyer à New Gate, pour y être jugé comme coupable de haute trahison. Nous l'avons vu à la sortie du conseil, il avait l'air ému, mais non découragé; sa sœur, son beau-frère, son oncle, l'attendaient sur son passage au retour du bureau de l'intérieur. Il a embrassé sa sœur avec beaucoup d'effusion, et on a cru voir qu'il versait quelques larmes. Ce jeune homme avait toujours été irréprochable, mais il est d'un caractère étrange. Ses amis prétendent qu'il est très-émporté, et sous ce rapport il tient de son père. Le sang africain a coulé dans ses veines. Son père était mulâtre. Sa famille est assez honorable, son oncle, qui a l'air fort respectable, demeure à Grace Church-Street.

Depuis la mort de son père, survenue il y a 9 ans, sa mère a tenu une boutique. Elle n'a qu'une fille, outre ce malheureux, et toute la famille habite en commun. Il est né à Birmingham, mais il a quitté cette ville il y a 10 ans. Le père était ouvrier bijoutier, le caractère distinctif de toute la famille est un peu d'emportement. Il y a de l'intelligence dans la tête de ce criminel, son front est proéminent, il annonce de la résolution et de l'opiniâtreté. Il est petit et élancé, ce qui lui donne l'air plus jeune, qu'il ne l'est réellement. Il ne paraît pas avoir plus de 15 ans.

LONDRES, 13 juin. — L'instruction du régicide est entourée d'un profond mystère.

La Reine a donné un grand concert dans le palais de Buckingham. S. M. et le prince Albert ont exécuté plusieurs morceaux en présence d'une société choisie. On a pu juger que la Reine n'avait pas souffert des suites de la tentative faite contre ses jours.

On lit dans le Globe: Il court plusieurs versions sur la manière dont l'assassin Edouard-Oxford sera jugé. Les uns disent qu'il sera traduit devant les Assises de Old-Bailey, comme les criminels ordinaires; les autres disent qu'une commission spéciale va être nommée pour le juger à Westminster. L'opinion la plus générale est qu'il sera jugé par une commission spéciale, mais s'il comparait devant les assises d'Old-Bailey, il ne pourra pas être jugé à la prochaine session de la Cour criminelle centrale qui commence lundi prochain. Oxford étant accusé de crime de haute trahison, il doit s'écouler 14 jours d'enquête préliminaire, et il doit lui être remis une copie de l'accusation portée contre lui. L'intérêt que cette affaire excite dans le public a considérablement diminué la curiosité qui s'était attachée à un si haut degré au jugement de Courvoisier et Gould qui doit avoir lieu à la prochaine session de Old-Bailey.

Le sabre trouvé dans la chambre d'Oxford ressemble à un cimetièr de théâtre. On a aussi trouvé dans son logement un moule à fondre les balles. Les lettres et autres papiers que l'on a saisis à son domicile ne portent pas le timbre de la poste, et malgré les recherches les plus minutieuses et les investigations les plus actives, la police n'a pu encore découvrir le lieu où la société illégale, la Jeune Angleterre, tenait ses séances. Les règlements de cette société (au nombre de 12) sont de la nature la plus criminelle; ils ne sont pas imprimés, mais écrits sur deux feuilles de papier timbré portant une marque semblable au papier du gouvernement.

Le prisonnier s'intitule lui-même Jeune-Angleterre. Jeudi, au moment où le meurtrier descendait l'escalier du ministère de l'intérieur, après son interrogatoire, il se mit à sourire à plusieurs jeunes filles qui se portaient sur son passage pour le voir, et les salua en ôtant son chapeau d'un air de triomphe. Du reste, sa conduite depuis qu'il est dans la prison de Newgate, n'est plus la même; il est accablé et paraît fort inquiet, et le gouverneur et le chapelain de la prison l'ont déjà plusieurs fois trouvé pleurant à chaudes larmes.

— On lit encore ce qui suit dans une autre feuille de Londres:

Il y a trois ans Miss Oxford, la mère d'Edouard Oxford, tenait un petit café dans Waterloo-Road. Elle a déclaré que son mari, mort depuis douze ans, avait eu dans diverses circonstances des hallucinations. Elle a ajouté qu'elle-même était sujette à des accès de folie, et qu'ainsi il n'était pas étonnant que son fils eût cédé à un mouvement de frénésie. Elle prétend même qu'il n'y avait point de balles dans les pistolets, et que tout cela n'était qu'une étourderie de jeunesse. Enfin, il y

μενος δὲν ἔδειξεν οὔτε δειλίαν, οὔτε αἰσχύνην καὶ ὅτι ἀπήνησεν εὐκρινέστατα εἰς ἄλλας ὅσας τῶ ἀπευθύνθησαν ἐρωτήσεις. Τὸ συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ σταλῆ εἰς Νεβγμάτην διὰ νὰ δικασθῆ αὐτόν ὡς ἐνοχὸς ἐσχάτης προδοσίας· ἴδαμεν τὸν ἄνθρωπον ὅταν τὸ συμβούλιον διελύθη καὶ ἐπαρτηρήσαμεν ὅτι ἦτο τελοσυρτημένος ἀλλ' ὄχι καταβεβλημένος· ἡ ἀδελφότης τοῦ καὶ ὁ θεὸς τοῦ περιμένον νὰ ἐξέλθῃ τοῦ συμβουλίου διὰ νὰ τὸν ἴδωσι, καὶ ἔταν ἡ πρώτη τὸν ἠσπάζθη, οὗτος ἐδάκρυσεν ὡς λέγουσι· Ὁ νέος οὗτος ἦτο πάντοτε διαγωγῆς ἀμόμου, ἀλλὰ παραδόξως χαρκατήρος· οἱ φίλοι τοῦ λέγουσι ὅτι εἶναι ὄργιλος καὶ κατὰ τοῦτο ἰμοιάζει τὸν πατέρα του, ὅστις ὡς γνωστὸν, κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν· ἡ οἰκογένειά του δὴν εἶναι πολλὰ ἐντιμος.

Ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ πατρὸς του, πρὸ 9 ἐτῶν συμβάσεως, ἡ μητέρα του μετέβητο τὴν ἔμπορον· ἐγεί δὲ ἐκτὸς τοῦ δυστυχῆς τούτου, καὶ μίαν κόρην· ὅλη ἡ οἰκογένεια συνεκατάκει μαζί· ὁ δολοφόνος, ἐγεννήθη εἰς Βιρμινγιάμην, ἀλλ' ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν πρὸ δέκα ἐτῶν· ὁ πατὴρ τοῦ ἦτο χρυσοκόμος, ὅλη δὲ ἡ οἰκογένεια διακρίνετο διὰ τὸν ἐξημέμενον χαρκατήρα της. Τὸ μέτωπον τοῦ νέου τούτου ἐμφαίνει νοῦν, ἐπιμονὴν καὶ ἀπορασιατικὴν διάθεσιν· εἶναι δὲ μικρὸς καὶ ἰσχυρὸς καὶ ὡς ἐκ τούτου φαίνεται νεώτερος παρ' ὅτι εἶναι.

Λονδίνον, 13 Ἰουνίου. — Μεγάλῃ ἐγερμοῦ πειθαυπτεῖ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ δολοφόνου. — Ἡ βασίλισσα ἔδωκεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Βουκιγγάμους μουσικὴν συμφωνίαν· ἐτραγῳδῆσεν δὲ ἄλλο μὲ τὸν πρίγκιπα Ἀλβέρτον διάφορα ἄσματα, καὶ ὅλοι οἱ παρόντες ἐθεσθαιώθησαν ὅτι παντάπασιν δὲν ἐνοχλήθη ἀπὸ τὴν γενομένην κατὰ τῆς ζωῆς της προσβολῆν.

Ἀναγινώσκουεν πρὸς τούτους εἰς τὴν Σφαιραν. Πολλὰ λέγουσιν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θέλει δικασθῆ ὁ δολοφόνος Ὁξφόρδος, οἱ μὲν λέγουσι ὅτι θέλει ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τοῦ Κακουρηγοδικείου, ὡς ὅλοι οἱ συνήθεις κακούργοι, οἱ δὲ ὅτι ἐπιτροπὴ θέλει διορισθῆ διὰ νὰ τὸν δικάσῃ εἰς Οὐδεσμίνας· ἡ κοινοτέρα γνώμη εἶναι ὅτι θέλει δικασθῆ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἔδν ἐισαχθῆ εἰς τὸ Κακουρηγοδικεῖον δὲν θέλει εἰσπαρῆσιν νὰ δικασθῆ κατὰ τὴν προσεχὴν σύνοδον ἥτις ἀρχεται τὴν ἐρχομένην δευτέραν· ἐπειδὴ ὁ Ὁξφόρδος κατηγορεῖται ἐνεκεν ἐσχάτης προδοσίας, ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ 14 ἡμερῶν προκαταρκτικὴ ἀνάκρισις καὶ νὰ τῶ κοινοποιηθῆ ἀντίγραφον τῆς γενομένης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας. Τὸ κοινὸν προσηλυθὲν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὀλίγην δίδει ἤδη προσοχὴν εἰς τὴν δίκην τοῦ Κουρ-βασιέρου καὶ Γούλδου οἵτινες μέλλουσι νὰ δικασθῶσιν εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον.

Ἡ εὐρεθεῖσα εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Ὁξφόρδου σπάθη ἰμοιάζει μὲ θεατρικὸν πέλεκυν, εὐρέθη πρὸς τούτους εἰς τὸ κατάλοιπόν τοῦ καὶ εἰς μύλος διὰ τὴν κατασκευὴν βολίδων· τὰ κατασχεθέντα παρ' αὐτῷ γράμματα καὶ ἄλλα ἐγγράφα δὲν φέρουσι τὴν ταχυδρομικὴν σφραγίδα καὶ μόδας τὰς ἀκριβεστερας ἐρῆνας ἢ ἀστυνομία δὲν ἐδυνήθη νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν τόπον ὅπου ἡ ἀθέμιτος ἑταιρία τῆς Νέας Ἀγγλίας συνεδρίασεν· οἱ κανονικοὶ τῆς ἑταιρίας ταύτης (τὸν ἀριθμὸν 12) εἶναι ἐνοχλώτατοι ὅδν εἶναι τυπωμένοι, ἀλλὰ γεγραμμένοι ἐπὶ δύο φύλλων σφραγιστοῦ χάρτου φέρουσι σημείον ὁμοῖον μὲ τὸν χάρτην τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ δολοφόνος ἀπεκαίει αὐτὸς ἑαυτὸν ὡς ἀποτελοῦντα μέρος τῆς Νέας Ἀγγλίας. Τὴν πέμπτην καθ' ἣν στιγμὴν ἐκατέβαινε τὴν κλίμακα τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας μετὰ τὴν εξέτασιν τοῦ ζυμειδία πρὸς τινος νέας κόρας αἵτινες ἦλθον ἐκεῖ διὰ νὰ τὸν ἴδωσι καὶ ἐγαίρηθησεν αὐτὰς θριαμβευτικῶς· ἄλλως ἢ διαγωγῆ του ἀφοῦ εἶναι εἰς Νεβγάτην δὲν εἶναι πλέον ἡ αὐτὴ· φαίνεται καταβεβλημένος καὶ ἀνήσυχος καὶ πολλάκις ὁ δεσποφύλαξ καὶ ὁ ἱερεὺς τῆς πόλεως εὐρον τὸν γύνοντα πικρὰ δάκρυα.

Σ Υ Ρ Ι Α.

Βηρυτὸς, 12 Ἰουνίου. — Μέγα τῆς Συρίας μέρος ἀπεστάτησεν πρὸ ἐνὸς περιήπου μηνός· ἡ Κυβέρνησις ἐδοκίμασε νὰ ἀφοπλίσῃ τοὺς χωρικοὺς τῶν μερῶν τούτων, ἀλλ' οἱ Σείιδες αὐτῶν ἀπήνησεν εἰς τὸν Ἐμίρ Βεκίρην ὅτι ἀδυνατοῦσι νὰ ἐκπληρωσῶσι τὰς διαταγὰς του· ὁ Ἰμβραχίμης ἐπειράχθη διὰ τὴν τοιαύτην ἀποποίηση καὶ διετάξεν τὸν Ἐμίρην νὰ ἐνεργήσῃ τὸν ἀφοπλισμὸν ἀνευ ἀναβολῆς.

Ἐντοσοῦτοι οἱ χωρικοὶ πληροφορηθέντες ὅτι ἐμελλον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς νέαν στρατολογίαν 15,000 ἀνδρῶν διὰ τὴν μάρφωσιν τῆς ἐθνετικῆς φρουρᾶς, δὲν ἔμενον ἀρχοὶ ὀρκισθῆσεν ὅτι δὲν ἔθελου καταθέσει τὰ ὅπλα εἰμὴ ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ καὶ οἱ Σείιδες ἐξέθεσαν τότε πρὸς τὸν Σερῖφ Πασᾶ τὸν ἐρεθισμὸν εἰς τὸν ὅποιον εὕρισκοντο τὰ πνεύματα τῆς ἐπαρτίας, ἀλλ' ἔλαθον παρ' αὐτοῦ ἀπάντησιν ὁμοίαν μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου δοθεῖσαν εἰς τὸν Ἐμίρ Βεκίρην· ὁ δὲ Σερῖφ Πασᾶς ἐπρόσθετεν ὅτι οἱ χωρικοὶ ὄφρουν νὰ ὑποβληθῶσιν καὶ εἰς νέον φόρον, διὰ τὴν ὅποιαν ἡ Κυβέρνησις εἶχε κατεπέμψουσαν χρεῖαν ἀνθρώπων καὶ χρημάτων.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Ὀρους οἵτινες εἶχον κάμει τόσας θυσίας διὰ τὴν περιστολὴν τῆς τελευταίας στάσεως τοῦ Ἀουράν, παροργισθέντες διὰ τὰς συνεχεῖς ταύτας ἀπαιτήσεις καὶ τὴν κακὴν πίστιν τῆς Κυβερνήσεως, ὕψωσαν τὴν σημαίαν τῆς ἀποστασίας.

Οἱ ἀποστάται ἐπολιόρκησαν πρὸ ἰκανῶν ἡμερῶν τὴν Βηρυτὸν, προσβάλλοντες ἰδιαιτέρας τὸ καθαρθῆρον καὶ τοὺς εἰς αὐτοὺς εἰσεῖτε εὕρισκόμενος Ἀλθανούς. Συνέθη δ' αἰματωχοσία οὐκ ὀλίγη καὶ χάρις εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐλλειμισμένον πολεμικὸν βρῆκιον καὶ εἰς τὰ κανονοστάσια τοῦ φρουρίου, εἰδεμὴ οἱ ἀποστάται ἤθελον ἀφεύκτως εἶσθαι ἤδη κίριοι τῆς πόλεως. Τὸ καθαρθῆριον μετετέθη εἰς τὸ λιμεναρχεῖον καὶ ὅλοι αἱ μήπω καθαρισθεῖσαι πραγματεῖαι ἀπετέθησαν εἰς ἀποθήκας· οἱ κατοικοῦντες εἰς τοὺς ἀγροὺς μετέφεραν ἐπίσης ἐνταῦθα ὅλα τὸν τὰ πράγματα· καὶ πρὸν δὲ τῶν συμβασῶν μικρῶν συμπλοκῶν, οἱ κάτοικοι τῶν ὄρεων εἶχον καταβῆ σύσσωμοι διὰ νὰ διαλύσωσι τὴν ὑγειονομικὴν γραμμὴν τὴν ὑπάρχουσαν ἡμισιὰν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως διὰ τὴν εἰς Δαμασκὸν πανώλην.

Τὸ κακὸν τοῦτο ἔκαμε μεγάλας προόδους εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην πόλιν καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας. — Ὅλοι αἱ μετὰ τοῦ Ὀρους συγκοινωνία διεκόπησαν, ὅθεν καὶ ἡ τιμὴ τῶν τροφίμων καὶ μάλιστ' α τῆς ἀλεύρου ὑπερῶσθη ἐνταῦθα· ἐπειδὴ οἱ μύλοι εἶναι ἐκτὸς τῆς πόλεως, αὐτὴ δὲν εἰμπορεῖ εἰμὴ νὰ ὑποφέρῃ τὴν μεγαλύτεραν ἐλλειψιν κατὰ τοῦτο. Οἱ Σείιδες ὁμῶς ἀνήγγειλον διὰ ἐγκυκλίω των εἰς τοὺς Προξένους ὅτι ὅλοι οἱ ὑπήκοοι των δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι τοὺς ἐν τῷ Ὄρει μύλους, ἀρκεῖ νὰ φέρωσι μετ' ἑαυτῶν τρεσκερὲν.

Ὁ Σολιμὴν Πασᾶς μετέφερε δύο συντάγματα εἰς Σείδη διὰ νὰ περιστείλῃ τοὺς ἀποστάτας ἀν τυχόν ἤθελον νὰ προσβάλωσι τὴν πόλιν ταύτην· εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἤδη προσέβαλον ἐπανειλημμένως τὴν Τρίπολιν. — Τὸ ταχυδρομεῖον τῆς Κυβερνήσεως διεκόπη, ἀλλὰ τὸ τῶν Ἀγγλων δὲν ἐπειράχθη ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ κομιζόμενα χρήματα διαβιβάζονται σῶα.

Τὸ Αἰγυπτιακὸν ἀπομύνητον ὁ Νίλος ἐφθασε χθὲς εἰς Σείδη φέρων διαταγὰς πρὸς τὸν Σολιμὴν Πασᾶν. Ἡ Κυβέρνησις ὑπόσχεται εἰς τοὺς ἀποστάτας νὰ διατηρήσῃ καὶ ἐπεκτείνει τὰς παραχωρήσεις ὅσας ἄλλοτε τοὺς ἔκαμε, ἀλλ' οὗτοι δὲν ἐμπιστεύονται πλέον εἰς τὰς ὑποσχέσεις της. Τεσσαράκοντα προύχοντες καὶ Σείιδες τὸ δὲ ὄρους συνήλθον παραυτικά καὶ ἐσημάτισαν δύο συμβούλια, τὸ μὲν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων. Μετὰ μακρὰν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου σκέψιν, ἀπεφάσισαν νὰ ἀπευθύνωσι πρὸς τὸν Μεχμέτ Ἀλῆ τὰς ἐξῆς ἀπαιτήσεις, τῶν ὁποίων θέλουσι τὴν ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας τὴν ἐξασφάλισιν ἀνευ τῆς ὁποίας δὲν δέχονται κάμειαν πρότασιν. 1. Κατάρτησιν πάσης ἀγγρατίας· 2. Παραίτησιν τῆς γαίανθρακωρρῆχας εἰς τὴν ὅποιαν οἱ χωρικοὶ ἀποσπώμενοι ἀπὸ τὰς κατοικίας των ὑπχρεοῦντο νὰ ἐργάζωνται ἐπὶ μισθῷ παντάπασιν δυσαναλόγῳ πρὸς τοὺς κόπους καὶ τὰς ἀνάγκας των.

3. Οἱ χωρικοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώνωσιν ἀπᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν φόρον (φερδὲ) ἀλλ' ἀπαιτοῦσιν, ἅμα ἀποβιώσαντός τινος τῶν φορολογουμένων νὰ σβύνηται τὸ ὄνομα του ἀπὸ τὸν κατάλογον τῆς οικονομικῆς τοῦ χωρίου του διαχειρίσεως, διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζωνται νὰ πληρώνωσιν οἱ ζῶντες διὰ τοὺς ἀποθανόντας.

4. Αἰταιτοῦσιν οἱ ἀποστάται νὰ τοὺς παραχωρηθῇ ἡ διατήρησις τῶν ὄρων αὐτῶν

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

a quelques semaines son fils lui aurait présenté un pistolet à elle-même pour l'effrayer. Miss Oxford affirme aussi qu'une fois son fils coupa en mille morceaux les draps de son lit, et qu'une autre fois il parcourut le parloir à cheval sur un bâton.

TURQUIE

— On lit dans le journal de Smyrne:

CONSTANTINOPLE

On écrit de Trébisonde en date du 11 juin.

Le séraskier Hafiz pacha se dispose à se mettre en marche ces jours-ci avec 2,000 hommes de troupes régulières de la garnison d'Erzeroum, pour aller punir un certain Keur Husséin bey, *mousselim* d'Ajara, district situé dans le voisinage de Kars. Husséin bey qui ne veut point se soumettre aux ordres que lui a transmis le séraskier, est signalé depuis longtems pour les vexations dont il accable ses administrés. Il est en même temps connu ouvertement et se donne lui-même pour un agent de Méhémet-Ali, avec lequel il est en continuelle correspondance. Keur Husséin qui ne peut tout au plus disposer que de 3,000 hommes de troupes irrégulières ne sera pas en état d'opposer la moindre résistance, car ces troupes elles-mêmes ont menacé de le quitter, à cause des mauvais traitemens dont elles ont été l'objet de sa part.

SYRIE.

BÉIROUT, 12 juin. Une grande partie de la Syrie, les districts du Liban, le Haouran, Naplouse, Khalil, Gebel-el-Scheik, etc. etc., sont en pleine insurrection. Depuis environ un mois le gouvernement avait tenté de désarmer les paysans, mais les Scheiks de ces districts répondirent à l'Emir-Béchir qu'il leur était impossible d'exécuter ses ordres. Ibraim pacha fut vivement offensé de ce refus, et ordonna à l'Emir de procéder au désarmement sans perte de tems.

En attendant, les paysans qui savaient exiger d'eux une nouvelle levée de quinze mille hommes pour former la garde nationale, ne restaient pas oisifs, et juraient de ne déposer les armes qu'à la dernière extrémité. Les Scheiks s'adressèrent alors à Schériff pacha pour lui exposer l'état d'effervescence de la province, le réponse du gouverneur de Damas fut la même à peu près que celle du généralisme à l'Emir Béchir. Schériff pacha ajoutait en outre que les paysans devaient se soumettre à un nouvel impôt, vù le besoin pressant d'hommes et d'argent dans lequel se trouvait le gouvernement.

Les habitans de la Montagne qui s'étaient sacrifiés pour étouffer la dernière insurrection du Haouran, indignés de ces demandes continuelles et de la mauvaise foi du gouvernement, ne tardèrent pas à lever l'étendard de la révolte.

Les insurgés depuis plusieurs jours viennent attaquer Béirout. Ils ont vivement inquiété le lazaret et les Albanais qui étaient encore en quarantaine. Le sang a coulé de part et d'autre, et sans l'artillerie du brick égyptien qui se trouve dans le port, et celle de la forteresse, les assaillans auraient inmanquablement été à cette heure maîtres de la ville. Le lazaret a été transporté à la marine, toutes les marchandises qui ne sont point purifiées ont été déposées dans des magasins. Les habitans qui se trouvaient à la campagne ont également transporté ici tous leurs effets. Avant les petits combats qui viennent d'avoir lieu, les montagnards étaient descendus en foule pour rompre le cordon sanitaire établi à une demie lieue de la ville, à cause de la peste qui règne à Damas. Ce fléau fait maintenant des progrès tant dans cette dernière ville, qu'à Seyde, à Gianni, en Terre Sainte, à Saint-Jean d'Acre et dans le Haouran.

Toutes les communications avec la Montagne sont interrompues, aussi les vivres et surtout la strine sont-ils ici à un prix très élevé. Les moulins étant hors de la ville, celle-ci ne peut manquer d'éprouver une grande disette. Toutefois les Scheiks ont adressé des circulaires à tous les consuls pour les prévenir que ceux de leurs sujets qui voudraient se servir des moulins qui sont sur la montagne, auraient pleine liberté de le faire, pourvu qu'ils fussent munis d'un *teshéré*. Il ne paraît pas cependant qu'on veuille encore se fier à cette promesse.

Soliman pacha a fait passer deux régimens de Saint-Jean d'Acre à Seyde pour contenir les insurgés qui voulaient attaquer cette dernière ville. Tripoli a été également attaquée à plusieurs reprises par les insurgés.

La poste du gouvernement est suspendue Celle des Anglais est respectée aiasi que les groupes qu'elle transporte.

Le bateau à vapeur égyptien le Nil est arrivé hier à Seyde avec des dépêches pour Soliman pacha. Le gouvernement promet aux révoltés de maintenir et d'étendre les concessions qu'il leur avait fait dans le temps, mais ceux-ci ne se fient plus à sa parole. Quarante primats et Scheiks de la Montagne se sont immédiatement réunis. Ils ont formé deux divans ou conseils, l'un militaire, et l'autre chargé d'expédier les affaires civiles. Après avoir long-temps délibéré sur la situation du pays, ils ont posé les demandes suivantes à adresser à Méhémet-Ali, tant en leur nom qu'an nom des Naplousains, des habitans du Haouran, de la Terre-Sainte, etc. Ils réclament en outre que l'Angleterre et la France garantissent les concessions du vice-roi; sans cette garantie ils ne veulent se soumettre à aucune proposition.

- 1. Abolition de toute corvée.
2. Abandon de l'exploitation de la mine de charbon, autre espèce de corvée, puisque les paysans étaient enlevés par force de leurs demeures, et obligés de travailler à la mine avec un salaire sans aucune proposition ni avec la fatigue du travail ni avec leurs besoins.
3. Les paysans s'engagent à payer une fois par an le *ferdè*, mais à mesure qu'un contribuable vient à mourir, ils exigent que son nom soit rayé de la liste de l'administration financière du village auquel il aura appartenu, pour que ceux qui restent n'aient pas à payer pour ceux qui ont cessé d'exister.
4. Les populations insurgées réclament la conservation de leurs armes leur soit accordée conformément à la promesse solennelle qui leur avait été faite par le gouvernement, à la suite de la dernière insurrection du Haouran.
5. Abolition de la conscription telle qu'elle existe en Egypte, et conduite équitable des agens de l'administration à l'égard des habitans en général, et des paysans qui se rendent dans les villes.

Telles sont les conditions auxquelles les insurgés se décideront à poser les armes, pourvu cependant, qu'elles soient garanties par la France et l'Angleterre. Le gouvernement égyptien ne pourra se soutenir ici, qu'en faisant de larges concessions, c'est d'ailleurs le parti le plus sage qu'il a à prendre. Si le vice-roi cherche à étouffer la révolte au moyen de la force, on doit s'attendre à la résistance la plus acharnée, et à des désordres de plus d'un genre. Il est facheux que dans une circonstance aussi critique, il n'y ait pas ici quelques bâtimens de guerre pour protéger la vie et les propriétés des Européens.

Dans ce moment encore on entend la fusillade des paysans qui se sont approchés à dix minutes de la ville, dans le but d'attirer les Egyptiens hors de son enceinte.

Les lettres de Lattaquié annoncent que les Ansariés sont également en pleine révolte.

κατὰ τὴν ὅποιαν ἡ Κυβέρνησις ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς ἐπίσημον ὑπόσχεσιν, μετὰ τὴν τελευταίαν ἀποστασίαν τοῦ Ἀουράν. 5. Αἰταιτοῦσι τέλος νὰ καταργηθῇ ἡ στρατολογία ὅποια ὑπάρχει εἰς Αἴγυπτον καὶ νὰ φέρωνται αἱ ἀρχαὶ ἐπιεικῶς πρὸς τοὺς κατοίκους ἐν γένει καὶ τοὺς εἰς τὰς πόλεις μεταβαίνοντας χωρικοὺς.

Τοιοῦτοι οἱ ὄροι ἐπὶ τοῖς ὁποίοις οἱ ἀποστάται συγκυκατανεύουσιν νὰ ἀποθέσωσι τὰ ὅπλα, ἐάν προηγουμένως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐκπλήρωσις των ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας Ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ διατηρηθῇ ἐνταῦθα ἀν δὲν κάμῃ τὰς μεγαλύτερας παραχωρήσεις· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ φρονιμώτερον μέτροντὸ ὁποῖον δύναται νὰ λάβῃ. Ἄν ὁ Ἀντιβασιλεὺς θελήσῃ νὰ καταπαύσῃ τὴν στάσιν διὰ τῆς βίας, θέλει ἀπαντήσῃ τὴν ἐπιμονωτέραν ἀντίστασιν. Εἶναι δὲ δυσάρεστον ὅτι εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην περίπτωσιν δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα κανέναν πολεμικὸν πλοῖον δυνάμενον χρεῖας καλοῦσης νὰ προφυλάξῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν Εὐρωπαίων.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἀκούομεν τοὺς πυροβολισμοὺς τῶν χωρικῶν οἵτινες ἐπιλήσιασαν εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ προκαλέσωσιν ἐκτὸς αὐτῆς τοὺς Αἰγυπτίους.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.